Mei 2026

Hallo allemaal,

Mijn naam is Tobi, ik ben 22 jaar en ik woon zelfstandig in een studio. Ik werk sinds 3 maanden als operator, waar ik aan het begin van het productieproces sta achter grote machines en draaibanken. Ik werk in ploegendiensten: ochtend, middag en nacht. Het werk vind ik erg leuk, vooral omdat ik veel met mijn handen bezig ben. Ik volg daar nu ook een praktijkopleiding tot operator en kan binnen het bedrijf doorgroeien. Voor het eerst in lange tijd heb ik het gevoel dat de toekomst er wat rooskleuriger uitziet.

Dat gevoel heb ik niet altijd gehad.

Ik ben opgegroeid in Friesland, aan het water in Snits (Sneek). Mijn ouders waren allebei heroïneverslaafd. Als kind probeerde ik zo veel mogelijk niet thuis te zijn. Achteraf besef ik dat ik eigenlijk constant aan het overleven was. Ze verborgen hun verslaving erg goed voor de buitenwereld. Dus niemand wist iets.

Mijn biologische moeder deed een zelfmoordpoging toen ik 10 jaar oud was. Die is toen mislukt. In 2019 overlijdt ze alsnog aan een hartstilstand. Haar lichaam was op. Daarna verhuisde ik met mijn vader naar zijn oude liefde van voor mijn biologische moeder. Deze oude liefde van hem is eigenlijk mijn stiefmoeder, maar voor mij is zij gewoon mijn moeder. Zij is de eerste stabiele ouderfiguur in mijn leven.

Mijn vader bleef ondertussen verslaafd. Hij manipuleerde, loog, stal en hield post achter. Daardoor kwamen schulden op mijn naam terecht, zonder dat ik dat wist. Uiteindelijk liep alles volledig uit de hand. Hij speelde mensen tegen elkaar uit en bleef ook mijn stiefmoeder lastigvallen. Een jaar geleden maakte hij een einde aan zijn leven.

Hoe hard dat misschien ook klinkt, voor mij voelde dat als een opluchting.

Voor het eerst viel er spanning weg die mijn hele leven aanwezig was geweest. Pas toen begon ik te merken hoeveel invloed die onrust altijd op mij had gehad. Ik kreeg eerder ook PTSS-klachten en liep vast op school. Ik deed een opleiding tot automonteur, maar ik kon mijn hoofd er simpelweg niet bij houden. Uiteindelijk ben ik gestopt.

Voor het Bouwdepot had ik schulden en voelde het alsof ik geen stap vooruitkwam. Alles liep maar door. Ik werkte wel, maar er kwam geen einde aan de stress. Ik bleef achter de feiten aanlopen.

Door het Bouwdepot kon ik voor het eerst echt opnieuw beginnen.

Het eerste wat ik met het Bouwdepot-geld deed, was mijn schulden afbetalen, inclusief mijn studieschuld. Ik ben nu helemaal schuldenvrij. Dat geeft enorm veel rust. Voor het eerst heb ik een mooi bedrag op mijn spaarrekening staan. En laatst heb ik zelfs een auto gekocht! Het is een projectauto, waar ik nog wat aan moet klussen. Maar dat vind ik juist erg leuk. Met het Bouwdepot-geld kon ik ook starten met rijlessen. De meesten doen het andersom, eerst een rijbewijs en dan een auto. Maar ik doe het op deze manier.

Ook kijk ik voorzichtig vooruit naar de toekomst. Misschien ooit een eigen appartement kopen. Dat is veel voordeliger dan elke maand 800 euro weggooien aan een huurbaas.

Ik merk vooral dat ik niet meer stilsta. Het Bouwdepot heeft mij een doorstart gegeven. Niet alleen financieel, maar ook mentaal. Ik kan nu nadenken over wat ik wil opbouwen, in plaats van alleen bezig zijn in het nu.

Ik werk hard, ook in mijn vrije tijd. Ik klus veel bij naast mijn huidige werk, sleutel dus nu aan mijn auto en kijk in het weekend met vrienden UFC (MMA). Bezig zijn met mijn handen is mijn uitlaatklep. Ik focus me vooral op stap voor stap vooruitgaan. Niet te ver vooruitkijken, maar gewoon de volgende stap zetten.

En voor het eerst voelt het alsof dat ook echt lukt.

Tot later, Tobi